

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΑΙΓΝΙΑ

Ὁ Οἶγος Φωσκόλος καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις. Σημείωσις Σ. Δὲ Βιάζης. Ἐν Ζακύνθῳ 1890.

Λουδοβίκος Ἰγνατίος Μαρτζώκης. Βιογραφία ὑπὸ Σπυριδωνοῦ Δὲ Βιάζης, μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Ἰταλικῆς ὑπὸ Λεωνίδα Χ. Ζώη. Ἐν Ζακύνθῳ. 1891.

Ἀμφότερα τὰ φροντισμάτα ταῦτα, ἔργα συγγραφέως γνωστοῦ ἐκ τῶν πολυειδῶν αὐτοῦ πραγματειῶν ἐπὶ διαφόρων θεμάτων τῆς μέσης καὶ νέας ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος, πραγματεύονται περὶ θεμάτων ἀξίων πολλοῦ διαφέροντος. Τὸ πρῶτον τῶν αναγραφέντων φροντισμάτων ἐν βραχεί διαλαμβάνει πᾶν ὅτι σχετίζεται ἐν τῷ βίῳ τοῦ μεγάλου ποιητοῦ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν. Καίτοι δὲ συντόμως ὁ κ. Δὲ Βιάζης διεξέρχεται τὸ θέμα ἐν εἴδει δοκιμίου μᾶλλον, παρέχει οὐ γήτρων πλήρη εἰκόνα τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν πόθων, ὧν ἐνεφεροῖτο ἡ ψυχὴ τοῦ Φωσκόλου, καὶ τῶν ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων ἐνεργειῶν του. Ἐν πρώτοις ἀναφέρει περιχοπᾶς ἐπιστολῶν τοῦ ποιητοῦ πρὸς τοὺς ἐν Ζακύνθῳ οἰκείους, πρὸς τὸν Λευκάδιον Μιχ. Τσιτσιλιάνην καὶ πρὸς τὸν Κωλέττην, μετ' οὗ συνέζησεν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Πατρίας, ἐξ ὧν καταφαίνεται ὁ πρὸς τὴν πατρίδα ἔρος τοῦ ποιητοῦ, καὶ τὸ πρὸς τυράννους μῖσος. Εἶτα ἐξιστορεῖ τὰς ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ τῷ 1821 ἐνεργείας του ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων Ἑλλήνων, τὴν ἀνάμειξιν του εἰς τὰ φιλελληνικὰ κομιτᾶτα, τὰς δημοσιεύσεις αὐτοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν πολιτικὴν κατάσταση τῆς Ἑπτανήσου, τὸν πόθον του νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅστις ὅμως δὲν ἐπραγματώθη· διότι τῷ 1827 ὁ θάνατος ἔδωκε ἔσμα εἰς τὸν πολυπαθῆ βίον αὐτοῦ. Ὁ κ. Δὲ Βιάζης ἐδημοσίευσεν πολλὰ ἔτι φροντισμάτα ἐν περιοδικοῖς Ἰταλικοῖς καὶ ἑλληνικοῖς καὶ ἴδια φυλλάδια περὶ τοῦ βίου τοῦ Φωσκόλου, καταστήσας τὰ τοῦ βίου τοῦ μεγάλου τοῦτου ποιητοῦ μίαν τῶν προσφιλέων αὐτοῦ μελετῶν, εἰς τὴν παρέσχεν ἰκανὴν ὕλην τὸ τε ἀρχεῖον τῆς Ζακύνθου καὶ τὰ ἀρχεῖα πολλῶν ἐν τῇ νήσῳ ἱστορικῶν οἰκογενειῶν.

Τὸ ἕτερον τῶν ἀγγελλομένων ἔργων τοῦ κ. Δὲ Βιάζης ἀφορᾷ βιογραφίαν τοῦ Λουδ. Ἰγν. Μαρτζώκη ἀποβιώσαντος ἐν Ζακύνθῳ τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1890, Ἰταλοῦ λογιου, ὅστις τῷ 1837 ἔλθων εἰς Ζάκυνθον κατέστησε ταύτην δευτέραν πατρίδα, συντελέσας τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐπίρρουσιν τοῦ ἐν αὐτῇ πνευματικοῦ βίου, διδάξας δύο γενεὰς Ζακυνθίας τὴν ἰταλικὴν φιλολογίαν καὶ ἄλλα μαθήματα ὡς καθηγητῆς, ὡς μέλος φιλολογικῶν συλλόγων, ὡς ποιητῆς καὶ συγγραφέως, ἀπόστολος γενόμενος τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἡμεροῦτης καὶ τῆς ευποιίας ἐν τῇ νήσῳ, ἐν τῇ ὁποίᾳ καὶ νυμφευθεὶς Ἑλληνίδα ἀπέκτησεν υἱοὺς διακεκριμένους σήμερον ἐν τοῖς γράμμασι καὶ τῇ ποιήσει. A. M.

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΧΑΡΤΙΑ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ἐρ. Ποῖα ἐλαττώματα συγχωρεῖτε;

Ἀπ. Τὰ ἰδικά μου.

Δημοσθένης.

Ἐρ. Φῶς ἢ σκότος;

Ἀπ. Φῶς ὅταν εἶμαι μόνος ἢ με πολλοὺς ἄλλους. Π.λ.

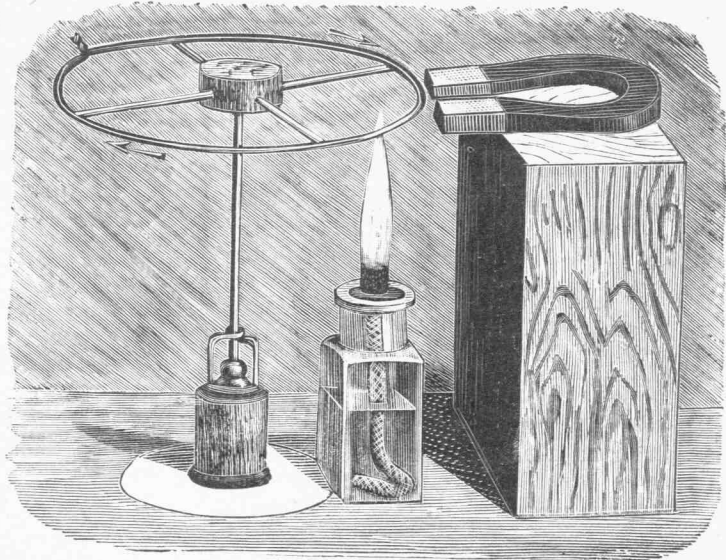
Ἐρ. Ποῖοι ἐχθροὶ εἶνε οἱ ἐπικινδυνώτεροι;

Ἀπ. Οἱ παλαιοὶ φίλοι.

Στυροῦθος.

Μαγικὸς τροχός

Φιλοτέχνης τροχὸν ὡς ἐξῆς. Τὸν ἄξονα αὐτοῦ κατασκεύασε ἐλαφρὸν ἐκ φελλοῦ, περὶ αὐτὸν δὲ ἐγκάρφωσε 4 γαλβίνας ράβδους. Εἰς τὸ ἔξω ἄκρον ἐκάστης ράβδου κάμει ἐγκοπὴν διὰ λίμας, ὅπως οὕτω τοποθετηθῆ ἐπὶ τῶν τεσσάρων ράβδων κύκλος ἐκ σύρματος σιδήρου πολὺ λεπτοῦ. Οὕτως ἔχεις τὸν ὅλον τροχόν. Εἶτα τοποθέτησε εἰς τὸ κέντρον τοῦ φελλοῦ βελόνην πλεξιμάτος καθέτως ἐπὶ τοῦ τροχοῦ. Ἡ βελόνη αὕτη χρησιμεύει ὡς ὑποβάσταγμα τοῦ τροχοῦ κάθετον. Ὅπως διατηρεῖται ἡ βελόνη εἰς τὴν θέσιν ταύτην προσκόλλησον τὴν κάτω βῆσιν τμήματος φελλοῦ κυλινδρικοῦ ἐπὶ στρογγύλης πλακῆς ἐκ καρτονίου, χρησιμεύοντος ὡς βάσεως τῆς ὅλης συσκευῆς, ἐπὶ δὲ τῆς ἄνω βάσεως τοῦ φελλοῦ προσκόλλησον διὰ κηροῦ μι-

κρὸν κομβίον ἐκ παρσελλάνης ὀλίγον κοῖλον, ὅπως ἐντὸς τῆς κοιλότητος ἐντεθῆ γονόρη ὑελίνη γάνδρα διαμπερῶς τρυπημένη. Τῆς βελόνης τὸ κάτω ἄκρον ἐπιθεμένον ἐντὸς τῆς γάνδρας καὶ στηριζόμενον ἐπὶ τοῦ κομβίου δύναται νὰ στρέφεται ἐλευθερῶς ἐντὸς τῆς γάνδρας.

Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ ταλαντεύεται περιστρεφόμενος ὁ τροχός, λάβε προσέτι μίαν ψουρκέταν ἐκ σύρματος σύστρεψέ τὴν, ὥστε νὰ σχηματίσῃ δακτύλιον, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ διέρχεται ἡ βελόνη τοῦ τροχοῦ καὶ τὰ ἄκρα αὐτῆς κάρφωσε εἰς τὸν φελλὸν τῆς βάσεως.

Θέσε ἐν οἴῳ ἀήπτε ἀντικείμενον, τεμάχιον ξύλου ἢ κοπιτοῦ ἔχων ἴσον ὕψος πρὸς τὴν συσκευὴν, καὶ ἐπ' αὐτοῦ, ὡς δεικνύει ἡ εἰκὼν, τοποθέτησε κοινὸν μαγνήτην εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ τροχοῦ. Ὁ τροχός μὲν ἀκίνητος.

Ἄν ὅμως διὰ λυχνίας οἰνοπνεύματος θερμάνῃς τμήμα τι τοῦ τροχοῦ παραπλεύρως τοῦ μαγνήτου ἕως νὰ κοκκινήσῃ, θὰ ἰδῆς τὸν τροχὸν βραδέως, ἀλλὰ διχρῶς περιστρεφόμενον καὶ τὸ θερμαινόμενον τμήμα ἀπομακρυνόμενον τοῦ μαγνήτου.

Τοῦτο δὲ συμβαίνει, διότι ὁ σιδηρὸς ἔλκεται ὑπὸ τοῦ μαγνήτου ἐν συνθέσει θερμοκρασίᾳ, ἀμα ὅμως ἀνέλθῃ ἡ θερμότης του εἰς 600 βαθμοὺς, παύει ἡ ἐλξις. Τότε δὲ ἡ ἐλξις ἐξασκεῖται ἐπὶ τοῦ ψυχροῦ μέρους τῆς στεφάνης καὶ συνεπῶς κινεῖται ὁ τροχός καθ' ἣν διεύθυνσιν δεικνύουσιν τὰ βέλη τῆς εἰκόνας.